

[Justitsministeren.]

der var voksne under 60 år. Når det er tilfældet, synes jeg, det stiller problemet „egen skyld“ i en særlig belysning. I 1956 drejede det sig om 164, der selv var hovedskyldige, hvoraf de 25 var under 6 år, 13 mellem 6 og 14 år og 88 over 60 år. Tallene går igen hele vejen, det gælder for fodgængere og for cyklister. Derfor tror jeg, man skal lade være med at overdrive betydningen af netop denne argumentation.

Må jeg endelig anføre nogle betragtninger imod ændringsforslag nr. 2. Jeg bemærkede nok, at det ærede medlem frøken Helga Pedersen sagde, at hun ikke tillagde oplysningerne fra udlandet nogen afgørende betydning. Når det ærede medlem brugte den vending, at oplysningerne fra Sverige ikke er ganske konkrete, går jeg ud fra, at hun ikke dermed antydede, at de tal, der er offentliggjort i bemærkningerne til det oprindelige lovforslag, ikke skulle være rigtige. De er rigtige.

Jeg bemærkede også, at det ærede medlem hr. Reedtz-Thott sagde, at disse tal fra udlandet i bedste fald var irrelevante. Jeg er helt og aldeles uenig med ham i denne betragtning. Der er ikke over for mig anført noget, der skulle kunne dokumentere, at man kan anlægge en anden bedømmelse af udviklingen i udlandet, end vi anlægger her i landet, rent bortset fra at jeg tror, at erfaringerne her i landet går i samme retning som i udlandet.

I Vesttyskland indførte man fra 1. september 1957 en hastighedsbegrænsning på 50 km i tæt bebyggede områder, og i bemærkningerne til lovforslaget har jeg givet de tal, vi har fået fra Tyskland. Jeg vil gerne supplere det med at sige, at disse tal nu er blevet bearbejdet, og det viser sig da, at antallet af ulykker med personskade efter indførelse af hastighedsbegrænsningen i tæt bebyggede områder er faldet med 12 pct., antallet af trafikdræbte med 18,1 pct., antallet af kvæstede med 11,9 pct., samtidig med at ulykker med kun materiel skade er steget med godt 11 pct.

Dette, at faldet navnlig gælder de trafikdræbte, går igen overalt, hvor vi får statistik. Det er tallet på de trafikdræbte, der er faldet mest relativt set, derefter tallet af svært beskadigede og derefter tallet af lettere beskadigede, og det er simpelt hen

en karakteristisk følge af, at fartniveauet er sænket.

I Nordrhein-Westfalen har man undersøgt, hvorledes tallene fordeler sig i de tæt bebyggede områder, og dér har det vist sig, at antallet af dræbte er faldet med 38,3 pct. og antallet af kvæstede med 22,1 pct. Det er altså i de tæt bebyggede områder i en enkelt af de tyske stater.

Lad mig nævne en by som Hamborg. Dér var antallet af dræbte 289 i 1957 og 198 i 1958, altså et fald på 32 pct. Antallet af kvæstede var i 1957 14 885 og i 1958 12 946, et fald på 13 pct.

Nu har det ærede medlem frk. Helga Pedersen specielt over for tallene fra Hamborg påberåbt sig politiinspektør Groes-Petersen, som havde fået at vide af sin kollega i Hamborg, at det slet ikke var hastighedsbegrænsningen, der var skyld i dette fald. Jeg skal ikke underkende, at en politichef vil tage den del af æren, der tilkommer ham, men jeg erkender uden videre, at jeg lægger megen vægt på den vurdering, vi har fået fra det vesttyske forbundstrafikministerium, som over for os har udtalt, at forbedringen af færdselsstatistikken i Vesttyskland først og fremmest må tilskrives hastighedsbegrænsningen.

Jeg vil minde om det fald, der er sket i ulykkernes antal i de områder her i landet, hvor vi i nogle år har haft en hastighedsbegrænsning, altså Middelfart, Sorø, Hobro og Kolding. Jeg skal ikke nævne tallene; de er heller ikke så store, at man føler sig berettiget til at drage for vidtgående slutninger, men de er alligevel nedadgående.

Jeg vil nævne tallene fra Holland. Den 1. november 1957 blev der indført en grænse for hastigheden i tæt bebyggede områder. Derefter faldt antallet af dræbte med 16,8 pct., antallet af alvorligt kvæstede med 6,8 og antallet af lettere kvæstede med 3,7 pct., altså den samme graduering i det procentvise fald. I Holland har man yderligere lavet en opgørelse, for så vidt angår byer med mere end 100 000 indbyggere, og dér viser antallet af dræbte en nedgang på 36,3 pct., for svært kvæstede en nedgang på 12,4 og for lettere kvæstede en nedgang på 8,9 pct. Jeg vil meget understrege disse tal, som jeg synes viser, at vi har lov til at støtte os også til tallene fra udlandet.

Endelig vil jeg afsluttende nævne de tal,